

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4023/2024
16.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Марије Терзић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Мирјана Прокић, адвокат из ..., против тужене Опште болнице у Сремској Митровици коју заступа пуномоћник Биљана Коцан, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1172/2024 од 11.09.2024. године, у седници одржаној 16.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1172/2024 од 11.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1172/2024 од 11.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1172/2024 од 11.09.2024. године, одбијена је жалба тужене, као неоснована, и потврђена пресуда Основног суда у Сремској Митровици П1 171/22 од 18.01.2024. године, којом је обавезана тужена Општа болница Сремска Митровица да тужиљи АА из ... плати износ од 33.406,00 динара, на име накнаде штете, са законском затезном каматом почев од 22.06.2022. године до дана исплате и трошкове поступка у износу од 64.974,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Против наведене правоснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23).

Правоснажном пресудом усвојен је тужбени захтев за накнаду штете коју је тужиља претрпела услед незаконитог и неправилног рада органа тужене, у висини коју је обрачунска служба тужене, почев од јуна 2020. године закључно са мајем 2021. године, обустављала приликом исплате плате тужиљи, а по основу уговора који је тужиља закључила са Привредним друштвом „Феномен 021“ д.о.о. Нови Сад, а наведене износе није уплаћивала на рачун тог привредног друштва већ на рачун синдикалне организације тужене – Синдикат медицинских сестара и техничара, с тим

што ни синдикална организација обустављене и пребачене износе није уплаћивала на рачун наведеног привредног друштва.

Питање накнаде штете запосленом представља чињенично питање које се решава у сваком конкретном случају, утврђивањем чињеница да ли запослени трпи штету која је у узрочно последичној вези са незаконитим и неправилним радом послодавца. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова нису у супротности са тумачењем права и правних схватања Врховног суда у погледу примене одредби Закона о облигационим односима, које су примењене у конкретном случају. Поред наведеног, тужена није доказала да у конкретном случају постоји различита судска пракса у идентичној или сличној чињенично правној ситуацији, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе.

Сходно наведено, произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 2. и 3.).

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинско правним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 27.06.2022. године, а вредност побијаног дела је 33.406,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић